

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1.1 ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1. Ο Κανονισμός της Δ.Ο.Ξ. (F.I.E.) υιοθετήθηκε ομόφωνα από το Διεθνές Συνέδριο των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών που έγινε στο Παρίσι τον Ιούνιο του 1914 για όλες τις συναντήσεις των Ολυμπιακών Αγώνων. Κωδικοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1914 από τον Μαρκήσιο De Chasseloup-Laubat και τον Paul Ansprach, και εκδόθηκε το 1919, με τον τίτλο "Règlements pour les Epreuves" (Κανονισμοί για τους Αγώνες).
2. Τροποποιήθηκε από τα διάφορα Συνέδρια της Δ.Ο.Ξ.: εκείνο του 1931 αποφάσισε να κάνει νέα αναδιάρθρωση, εκείνο του 1954 να ανακατατάξει το περιεχόμενό του υπό τον τίτλο "Règlement technique" (Τεχνικός Κανονισμός), εκείνο του 1958 να ανανεώσει τη σύνταξή του και να του ξαναδώσει τον τίτλο "Règlements pour les Epreuves" (Κανονισμοί για τους Αγώνες).
3. Οι τροποποιήσεις που αποφασίστηκαν από τα Συνέδρια που έγιναν μεταξύ του 1964 και του 1972 ενσωματώθηκαν στη νέα έκδοση που συμπληρώθηκε και ανασυντάχθηκε το 1972. Οι τροποποιήσεις, που αποφασίστηκαν από τα Συνέδρια που έγιναν μεταξύ του 1973 και του 1983 περιλαμβανομένου, έχουν ενσωματωθεί στη νέα έκδοση που συμπληρώθηκε και ανασυντάχθηκε το 1983. Οι τροποποιήσεις που μεσολάβησαν μετέπειτα ενσωματώθηκαν σε μία έκδοση που ανασυντάχθηκε το 1997.

1.2 ΞΙΦΟΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ

1. Ο Κανονισμός του ξίφους ασκήσεως υιοθετήθηκε, στις 12 Ιουνίου 1914, από την Επιτροπή του ξίφους ασκήσεως της Δ.Ο.Ξ., που συγκλήθηκε στο Παρίσι υπό την προεδρία του στρατηγού G. Ettore, αντιπροσώπου της Ιταλικής Ομοσπονδίας Ξιφασκίας, συντάκτη του σχεδίου.
2. Αναπαρήγαγε στα βασικά του μέρη τον Κανονισμό που είχε συντάξει ο Camille Prevost, Πρόεδρος της Ακαδημίας Όπλων και Πρόεδρος του Τεχνικού Τμήματος του Ξίφους Ασκήσεως της Εθνικής Ομοσπονδίας Ξιφασκίας της Γαλλίας. Ήταν επίσης σύμφωνο με τον Κανονισμό που είχε συντάξει ο Μαρκήσιος De Chasseloup-Laubat για τα Όπλα της Γαλλίας (Armes de France), με τους διάφορους προηγούμενους διεθνείς Κανονισμούς των διαφόρων χωρών μελών της Δ.Ο.Ξ. και με τους γαλλο-ιταλικούς Κανονισμούς.
3. Οι κανόνες που διέπουν τους αγώνες ξίφους ασκήσεως που διεξάγονται με τη βοήθεια ηλεκτρικής συσκευής ελέγχου των κτυπημάτων υιοθετήθηκαν το 1957 και τροποποιήθηκαν στη συνέχεια από διάφορα μεταγενέστερα Συνέδρια.

1.3 ΞΙΦΟΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΣ

1. Ο Κανονισμός του ξίφους μονομαχίας του 1914 διευκρίνισε και συμπλήρωσε όλους τους Κανονισμούς του ξίφους μονομαχίας που προηγήθηκαν της σύστασης της Δ.Ο.Ξ., που υιοθετήθηκαν διαδοχικά από το 1892, τόσο στη Γαλλία όσο και στο εξωτερικό, συγκεκριμένα αυτούς που είχαν υιοθετηθεί από:

2. Τη μόνιμη Επιτροπή που είχε ορίσει ο Σύλλογος Ξίφους Μονομαχίας του Παρισιού (Société d'Escrime à l'Épée de Paris), η Ακαδημία Ξίφους Μονομαχίας (Académie d'Épée), ο Σύλλογος Άσκησης στο Ξίφος και το Πιστόλι (Société d'entraînement à l'Escrime et au Pistolet) και τα "Όπλα της Γαλλίας" (Armes de France), Τη Διεθνή Επιτροπή του 1905, με την επιφύλαξη των νόμων κάθε κράτους σε ότι αφορά την μονομαχία, Την Ένωση Γαλλικών Συλλόγων Αθλητισμού (Union des Sociétés Françaises de Sport Athlétiques - U.S.F.S.A.), Την Εθνική Επιτροπή Αθλητισμού της Γαλλίας (Comité National des Sports de France), Την Ολυμπιακή Επιτροπή της Γαλλίας (Comité Olympique Français), Τις οργανωτικές Επιτροπές των Διοργανώσεων της Nice και της Côte d'Azur, της Ostende, κλπ.
3. Οι κανόνες που διέπουν τους αγώνες ξίφους μονομαχίας που διεξάγονται με συσκευή ηλεκτρικού ελέγχου των κτυπημάτων υιοθετήθηκαν το 1936 και τροποποιήθηκαν από διάφορα μεταγενέστερα Συνέδρια.
4. Το Συνέδριο του 1984 υιοθέτησε την εισαγωγή του Ξίφους Μονομαχίας Γυναικών, εκείνο του 1987 αποφάσισε τη διοργάνωση του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος για το ξίφος μονομαχίας Γυναικών από το 1989.

1.4

Σ Π Α Θ Η

1. Ο Κανονισμός σπάθης της Δ.Ο.Ξ. αναπαράγει στα βασικά του μέρη τον κανονισμό που υιοθετήθηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου το 1908 και της Στοκχόλμης το 1912.
2. Είναι επίσης σύμφωνος με τις αρχές του κανονισμού της Οστάνδης και του ουγγρικού κανονισμού και υιοθετήθηκε στις 12 Ιουνίου 1914 από την Επιτροπή Σπάθης της Δ.Ο.Ξ., που συνήλθε στο Παρίσι υπό την προεδρία του Δρ. Bela Nagy, εκτελεστικού Προέδρου της Ομοσπονδίας Ξιφασκίας της Ουγγαρίας, συντάκτη του σχεδίου.
3. Οι κανόνες που διέπουν τους αγώνες σπάθης που διεξάγονται με τη βοήθεια ηλεκτρικής συσκευής ελέγχου των κτυπημάτων υιοθετήθηκαν το 1988.

1.5

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ

1. Σε εφαρμογή των αποφάσεων που ελήφθησαν στα Συνέδρια που έγιναν στην Αμβέρσα (1920, 1939), στη Χάγη (1927) στο Άμστερνταμ (1928) στις Βρυξέλλες (1937, 1947), στη Μαδρίτη (1962), στο Παρίσι (1987), στο Cape Town (1997), στο Neuchâtel (1998) και στη Λωζάννη (1999), διεξάγονται κάθε έτος, υπό την αιγίδα της Δ.Ο.Ξ., επίσημα πρωταθλήματα ανδρών και γυναικών στα ατομικά και ομαδικά του ξίφους ασκήσεως, του ξίφους μονομαχίας και της σπάθης, τα οποία ονομάζονται Παγκόσμια Πρωταθλήματα (ονομασία μέχρι το 1936 : Πρωταθλήματα Ευρώπης).
2. Σε εφαρμογή των αποφάσεων που ελήφθησαν στα Συνέδρια που έγιναν στο Παρίσι (1949, 1951, 1959), στη Βενετία (1955), στη Μαδρίτη (1962), στο Gdansk (1963), στο Παρίσι (1987), στο Neuchâtel (1998) και στη Λωζάννη (1999), διεξάγονται κάθε έτος, υπό την αιγίδα της Δ.Ο.Ξ., τα "Παγκόσμια Πρωταθλήματα Νέων", περιλαμβάνουν

ατομικούς και ομαδικούς αγώνες νέων και νεανίδων στο ξίφος ασκήσεως, στο ξίφος μονομαχίας και στη σπάθη.

3. Με την εφαρμογή των αποφάσεων που ελήφθησαν στο Συνέδριο που έγινε στο Neuchâtel (1998), τα Παγκόσμια Πρωταθλήματα Εφήβων (Cadets), περιλαμβάνουν ατομικούς και ομαδικούς αγώνες αγοριών και κοριτσιών στο ξίφος ασκήσεως, το ξίφος μονομαχίας και στη σπάθη.